

TRÉSK

Možná, že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili !!!

168.

speciál

VIRUS

školní

časopis

v roce

2019/2020

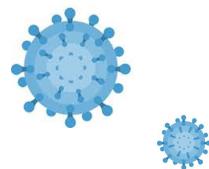

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Nucené prázdniny.....	3
Cesta k prázdninám.....	4
Doba roušková.....	8
Nucené prázdniny.....	9
Vařeníčko.....	10
Tvoření.....	11
První odpolední skupina.....	12
Druhá odpolední skupina.....	13
Drby.....	14
Jednou větou.....	15
Drobné postřehy z domácí výuky..	17
Doba koronavirová.....	19
Pan ředitel.....	23
Prevence proti koronaviru.....	24

Školní doba koronavirová aneb jak se žije ve škole

Podruhé v letošním roce připravujeme zvláštní číslo. Podruhé v letošním roce budete číst moje slova. Jako blesk z čistého nebe skončila 11. března 2020 ve škole výuka. Celý národ se dostal do nikdy nepoznané situace. Stejně na tom byla i naše škola. Učit, ale jak učit? Hledala se řešení.

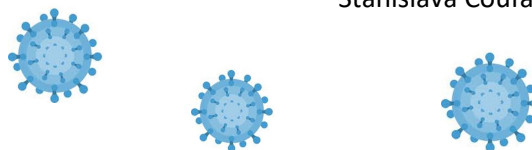
A jak to v naší škole probíhalo:

Každé pondělí přistála na internetových stránkách školy kupa úkolů pro jednotlivé třídy. Někteří učitelé rozváželi úkoly do rodin, další se domluvili na předávacích místech. Pro starší žáky se učitelé snažili o online výuku. Do všech těchto aktivit byli zapojeni i rodiče. Děkujeme, že se stali na nějaký čas i učiteli. A už bylo na každém žákovi či rodině, jak se s tím popasovali.

Nic nebylo jako obvykle. Neprobíhaly soutěže, výlety, turnaje.... Někteří redaktoři přicházeli s různými nápady, někteří to brali trochu ležerně. Postřehy žáků od 11. března do 30. června 2020 můžete číst dále.

Stanislava Coufalová

Já už se tak těším, až...

Každý musí mít nějakou oblíbenou větu. Třeba jednou z mých oblíbených vět je: **Já už se tak těším, až.** Moudré hlavy doporučují, že se má žít přítomností a ne budoucností. No, s tím se asi nedá nic dělat, protože... Já už se tak těším až. A teď vám tady vypíšu pár věcí, na co se tak asi člověk může těšit při koronaviru:

Já už se tak těším, až...

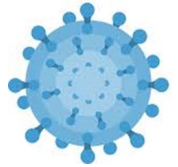
- 1) budeme mít psa
 - 2) budu mít hotové úkoly
 - 3) půjdeme na procházku
 - 4) půjdeme na procházku s pejskem (to není náš pes, ale kamarádů)
 - 5) půjdu ven
 - 6) budou třešně
 - 7) pojedeme na tábor
 - 8) tohle skončí.....
-a tak dále.

Ema Dvořáková, 6.třída

Nucené prázdniny

Mé pocity ohledně koronaviru

Nikdo neví, kdy tahle epidemie skončí! Jak karanténa školy bude dlouhá?

Můj táta si myslí, že by to mohlo být dlouhé. Třeba i jeden nebo dva roky. Když už se bude zdát, že koronavirus pomínl, otevřou se hranice a zas to sem někdo přiveze a nebude od toho pokoj. Život je hodně těžký, hlavně musíme mít velkou imunitu, nesmíme lenořit v baráku a máme chodit na procházky, kde není mnoho lidí. Naopak není dobré chodit mezi lidi a zbytečně chodit do obchodů a někam do měst. Každopádně člověk by doma neměl zakrňt. To, že nechodíme do školy, má výhody i nevýhody. Výhoda je pro mě taková, že nemusím brzy vstávat a brzy chodit spát. Nevýhody jsou takové, že se máme učit doma sami, dlouho neuvidíme paní učitelku a spolužáky. Doma by se na první pocit zdálo, že se budu nudit, ale vybrala jsem si mnoho věcí, co mohu dělat, např. číst knihy, jezdit na kole, opisovat vesmírnou knihu, chodit se psem na procházky, lepit, tedy přelepovat album do knihy, dělat a lepit si svůj tajný sešit, uklízet a hlavně splňovat povinnosti do školy. To, co z toho dělám častěji, je: čtu, jezdím na kole, chodím se psem na procházky, učím se, no a co jen tak zčásti: opisuji vesmírnou knihu a album. No a to ostatní s tím budu muset zabrat. Roušky si nekupujeme, ale naše babička nám je šije. Musí se po jednom použití vyprat a vyžehlit. Je to vážně divné, když s tou rouškou jdu ven. Ale proč bych se měla cítit blbě, když to nosí "celý svět". Aby se koronavir, takzvaný covid-19, nešířil, lidi

nesmí cestovat. Opatrní musíme být i po skončení karantény, protože by se to všechno vrátilo a my bychom byli zase v... . Dělejte si zásoby, když jdete nakupovat. Kupujte toho hodně a doma si to syslete. Nakoupit běžte až po týden a více, nejlépe po dvou týdnech (my to tak děláme a syslíme). Blbě na karanténě je, že jsou všechny obchody kromě potravin zavřené, takže se to musí objednávat přes internet, a když my internet nemáme, tak máme smůlu. O covid-19 se toho můžeme hodně dozvědět i v televizi, ale tam nás většinou straší, a proto se na zprávy moc nekoukám. Smůla je, že se s nikým nemůžeme stýkat, a proto mě napadlo, že si budu s kamarádkou posílat dopisy. Žádné přes mobil - pěkně postaru!!! I kdybych měla mobil, tak bych psala dopisy. Vlastně, co to kecám, dopisy se posílají i dnes, ale málo. Kdo je ochoten zvednout tužku a najít papír a začít psát? Člověk má z toho hned pěkný pocit, když píše. Já například kamarádce píšu ještě více postaru a to tak, že tuší a starým perem na tuš, a takhle si pořád spolu píšeme. Vždycky večer to moje mamka jde zanést do schránky a oni večer zase nám, máme to k sobě totiž kousek. Já tedy osobně musím říct, že se mi velmi hodně stýská po prarodičích, byla bych ráda, kdybych u nich mohla být, ale to bohužel nejde. Bezpečí je hold bezpečí.

29.03.2020

Alena Kuřová, 4. třída

DOPR v karanténě (domácí práce v karanténě)

Máte radost, když rodičům s něčím pomůžete? Já jo, moji rodiče moc ne, protože u toho většinou nezavřu pusu.

Výpis mých domácích prací:

utírání nádobí, někdy mytí
vysávání
mytí a dofukování kol
někdy vaření nebo pečení nebo smažení
příprava jídla pro živá kuřata
občas péče o zahradu
hlídat mladší sourozence, ale většinou hlídá každý sám sebe
někdy pomoc na stavbě, když je potřeba

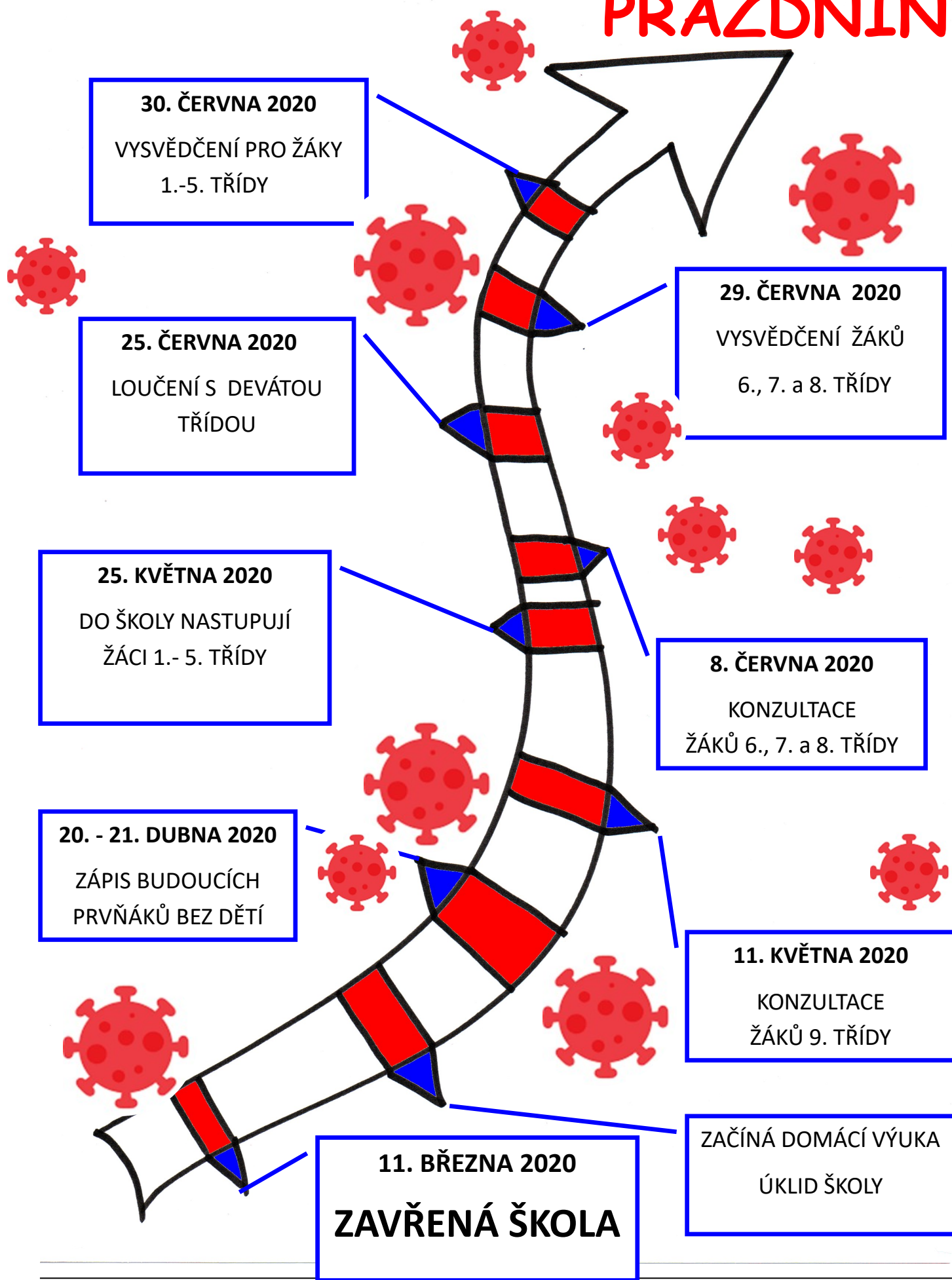

Nejraději utírám nádobí, přičemž mamce pořád vyprávím, jak si přeji psa, což někdy dělám i u vysávání, ale to mi je většinou odpověď: „No, já tě neslyším.“

Ema Dvořáková, 6. třída

PRÁZDNINY

11. března 2020 je uzavřená škola

Všude je pusto a prázdnno...

Probíhá domácí výuka a úklid školy

Ve škole se stále pracuje...

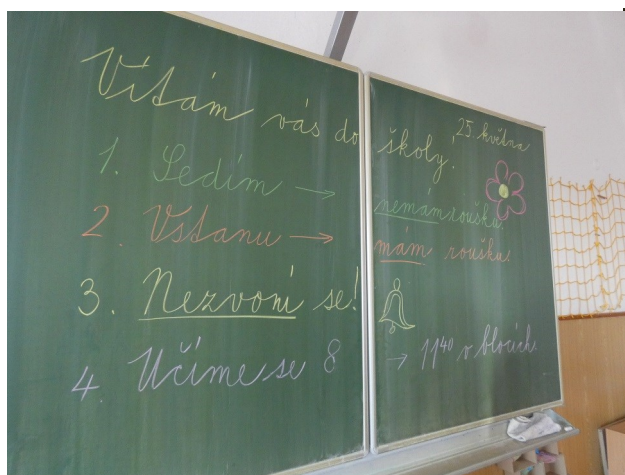
20.-21. dubna 2020 proběhl zápis budoucích prvňáků—bez dětí

11. května 2020
začínají konzultace žáků
9. třídy k přijímacímu řízení

25. května 2020
nastupují do školy zájemci
o školní docházku
z 1.-5. třídy

Všude samá
dezinfekce,
odstupy,
roušky...

od 8. června 2020
probíhají konzultace
žáků 6., 7. a 8. třídy

25. června 2020
se loučí se školní
docházkou 9. třída

29. června
2020
dostávají
vysvědčení
žáci
6., 7., 8. třídy

30. června 2020 si konečně mohou
vyzvednout vysvědčení i žáci 1.-5. třídy

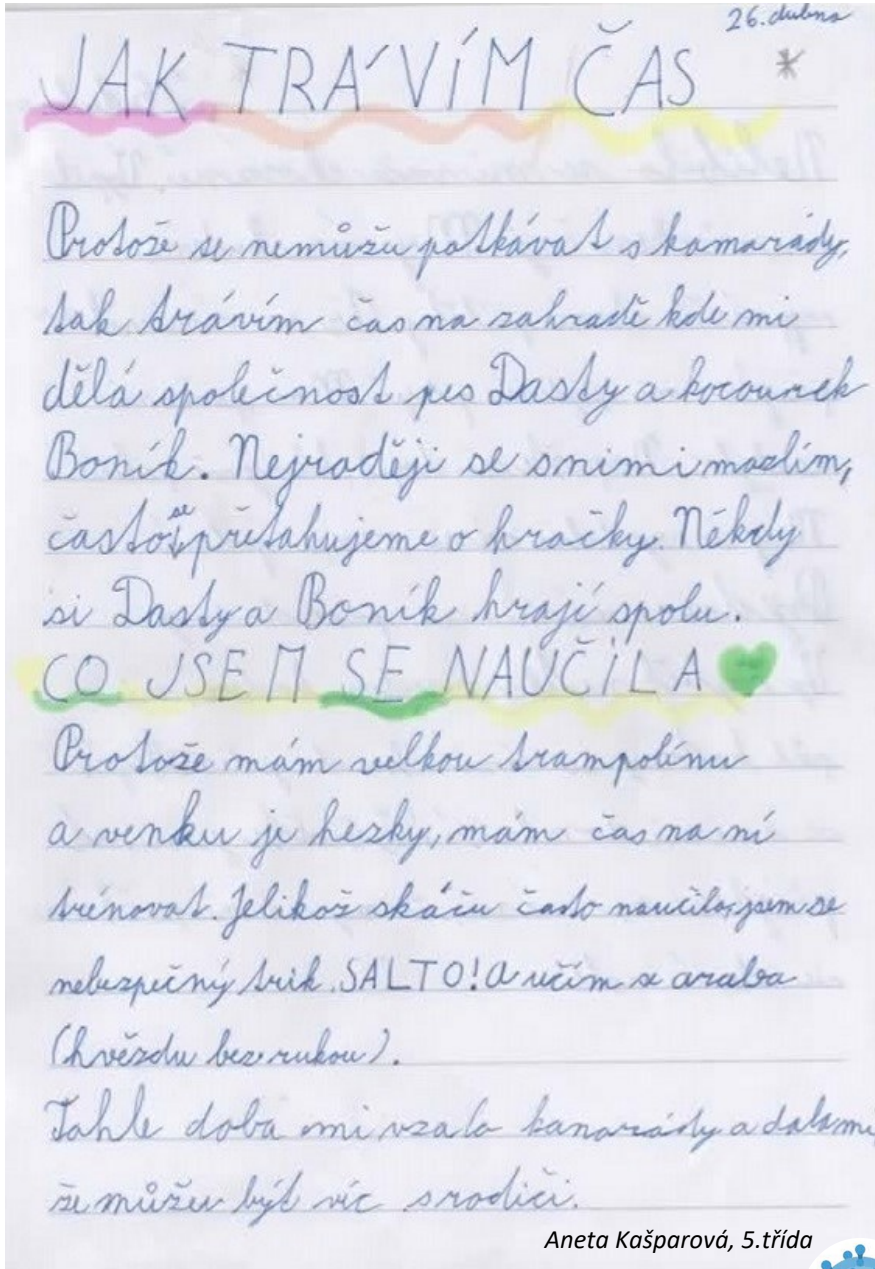
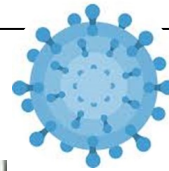
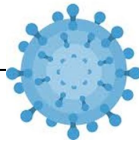

DOBA
ROUŠKOVÁ

NUCENÉ PRÁZDNINY

Nucené prázdniny

Když nám naše třídní paní učitelka Nováková oznámila 10. 3. 2020, že máme volno z důvodu koronaviru, nechtěli jsme tomu věřit a ani jsem neměl pocit, že má někdo velikou radost. Bral jsem to jako něco, co jsem si nedovedl vysvětlit. Zvykl jsem si. Každé dopoledne od pondělí do pátku se s Kubou učíme a plníme úkoly, pak se nabědváme a jdeme pracovat. A musím říct, že se na tu chvíli vždycky moc těším! Dělalí jsme s taťkou a dědou o dřevě v lese, rovnali jsme štůsy. Děláme v našem v bungalvu, kde zdíme. Teď jsme si vyklidili ve staré chalupě chlívek a pořídili jsme si s Kubou 5 slepic. Také jsme pomáhali mamce na zahrádě, dodělávali jsme věci, které jsme v průběhu roku nestíhali, protože o víkendech trávíme většinu času na ping-pongu. Ani jsme teď neměli tréninky, takže jsme se snažili volný čas využít jinak. Teď nám v pondělí ping-pong začal. Sice s určitým omezením, ale to nevadí. Doma jsme trénovali a už jsme se s Kubou těšili!

Nemůžu říct, že bych se doma nudil, to určitě ne. Učím se praktické věci, jak říká mamka, věci do života. Ale stejně už bych se rád viděl s dětmi od nás ze třídy. Sice se občas spojíme přes telefon, ale to není ono...

Rostě Dušek, 6. třída

COVID -19 aneb nucené prázdniny

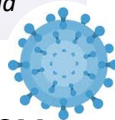
Ze dne na den mi vzal spoustu obyčejných věcí. Nemohu chodit trénovat na hřiště a hrát fotbalové turnaje. Nesmím chodit za svými kamarády. Dělán každý den úkoly do školy, protože nám zavřeli základní školu. Naučila jsem se štípat dříví na malé kousky. S dědou topíme v kotli. U babičky lovíme žáby, které jsme přivezli domů do akvária. Připravovala jsem oheň na párky a grilování masa. Připravovali jsme zahrádku – seli ředkvičky, mrkev, hrášek a sázeli salát a brambory. Oslavovali jsme mamčinu narozeniny a svátek taťky a Jiříka. Chodíme na procházky, jezdíme na kole, hrajeme si na zahrádě a hrajeme karetní hry. Rodiče mi pomáhají s úkoly. Už se těším zpátky do školy.

Martina Famfulíková, 4. třída

Jak trávím koronavirové volno

Vstávám kolem 9. hodiny. Po snídani se až do oběda věnuji úkolům do školy. Po obědě trávím čas různě. S mamkou a Kubíkem jezdíme na výlety na kole. S taťkou a bráčkou jezdíme zase na ryby. Také pracujeme v lese, kde kácíme suché stromy a sázíme mladé stromky. V lese kopeme díru a zkoumáme, co vykopeme. Našli jsme velký kus porcelanitu. K večeru, když se vrátíme z kola, lesa nebo ryb, si hrajú s Kubíkem venku na zahrádě nebo odpočívám na gauči. Když Kubík usne, tak si pustím nějaký film nebo si zahraju počítačovou hru.

Vojta Štěpán, 4. třída

EMA v AKCI: Třešňový koláč

Ahoj, tady je Ema v akci. Dnes si připravíme třešňový koláč, pokud máte třešně.

Suroviny: polohrubou mouku, cukr, mléko, olej, prášek do pečiva, vejce třešně nebo jakékoli jiné ovoce. A na drobenku potřebujeme hrubou mouku, cukr krystal a máslo.

Potřebné kuchyňské náčiní: šlehač, hrnek, dvě mísy, vařečku a stěrku

Postup: Nejdříve si z másla, cukru a mouky uděláme drobenku. A teď když ji budeme mít hotovou, tak se pustíme do těsta. Vezmeme si mísu a dáme do ní 3 hrnky polohrubé mouky, 1 hrnek cukru a jeden prášek do pečiva. Poté zamícháme a začneme dávat tekuté suroviny. Vezmeme si tu druhou mísu a do ní dáme 3 vejce do mísy s moukou cukrem a práškem do pečiva, žloutky a do zatím prázdné mísy bílky, ze kterých si ušleháme sníh. Zamícháme těsto se žloutky a přidáme ještě hrnek mléka a hrnek oleje, pečlivě zamícháme a opatrně přemístíme do těsta, sníh opatrně vmícháme a teď konečně můžeme hotové těsto nalít na plech. Na těsto rozprostřeme třešně nebo to, co jste si vybrali, a na to ještě drobenku a šupneme do předem rozpálené trouby a budeme péct jako normální piškot. My pečeme na 180 až 200 °C. Tak a potom už zbývá jen popřát dobrou chuť.

Ema Dvořáková, 6. třída

Muffinové sovičky

Ingredience:

- 150 ml oleje
- 1 balíček prášku do pečiva
- 1 ks vejce
- 1 balíček vanilkového cukru
- 1 hrnek cukru
- 250 ml mléka
- 2 hrnky polohrubé mouky

Postup:

V misce rozšleháme cukr, vanilkový cukr a vajíčko. Do mísy přidáme mléko a olej a znovu rozšleháme. Poté přidáme prosátou mouku a prášek do pečiva. Do těsta můžeme přidat kakao, ořechy, kousky čokolády nebo rozinky, podle toho co máme rádi. Potom směs dáme do muffinové formy s papírovými košíčky. Vložíme připravené muffiny do předehřáté trouby na 150°C na 30 min. Po upečení necháme vychladnout.

Poleva:

Jednu smetanu přivedeme k varu a odstavíme a vmícháme rozehřátou čokoládu a necháme vychladnout v ledničce asi 2 hod. Po vychladnutí dáme do cukrářského pytlíku se zdobící špičkou a ozdobíme muffin. Potom můžete přidat jako oči čokoládové čočky a na zobák oranžovou nebo žlutou lentilku.

Připravila Zoe Abrahamová, 6. třída

Plážové komety

Materiál:

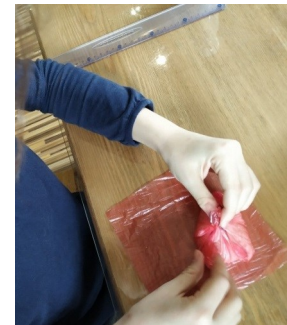
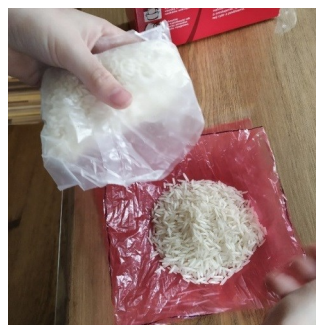
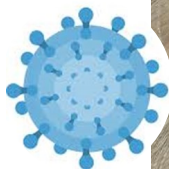
různobarevné igelitové tašky
 rýže nebo písek
 2 gumičky
 dva provázky: jeden kratší a druhý alespoň 50cm
 nůžky

Postup:

Z igelitové tašky vystřihni čtverec alespoň se stranou 15cm.

Doprostřed čtverce nasyp část rýže nebo písku, aby šel zavázat. Vezměte rohy igelitového čtverce k sobě a ujistěte se, že máte pevně zavázáno kratším provázkem. Potom nastříhejte proužky široké 1,5cm z igelitových sáčků nebo krepového papíru a po nastříhání proužků na jednom konci zavažte. Už zbývá jen pytlík a ohon sepnout druhou gumičkou a na ní pevně přivázat dlouhý provázek, abychom mohli kometu vymrštít.

Zoe Abrahamová, 6. třída

Výroba kazoo, bzučícího nástroje

(čte se kazu)

Je to dechový nástroj, který vyluzuje bzučivý zvuk, a já vám teď napíši, jak si ho vyrobit:

Budete potřebovat: dvě lékařské špachtle, dvě malé gumičky (samozřejmě ne ty do vlasů), špejli, (ne párátko), papír a něco na ozdobení třeba (my jsme použili pájku)

Postup: Vezmeme si obě špachtle a každou ozdobíme (pozor jen z jedné strany). Poté si ustrihneme proužek papíru, tak velký, aby na obou koncích špachtle bylo ještě 6 milimetrů místa a po bocích asi tak 2 milimetry. Papír přiložíme k jedné špachtli a poté si ulomíme dva kousky špejle o trochu širší, než je špachtle, a položíme na papírek, který je už položený na špachtli. Papírek musí být trochu rozvolněný, aby mohl mezi dřívky kmitat. Poté na to přiložíme druhou špachtli a přivážeme gumičkami za špejle, které nám vyčuhují. Chce to trpělivost, ale určitě se vám to podaří. Bohužel vám tento nástroj nemohu doporučit na hraní, protože se na to hraje ústy a je to trochu prskavá záležitost. Zkoušela jsem různé typy roušek, ale u žádné to nevluzuje ten správný zvuk. Takže zatím jen na ozdobu. Tak vyrábění tři-krát zdar!

Ema Dvořáková, 6. třída

Co se dělo odpoledne v první skupině

Výprava k Jezírku

Dnešní výprava vedla k Jezírku. Sbírali jsme bylinky a šli jsme k vodárně. Udělali jsme si lopuchové deštníky, protože začalo pokapávat. Ve družině jsme si uvařili čaj z maliníku, kopřivy, jahodníku a černého bezu. Byl vynikající a zdravý. Od paní učitelky jsme k němu dostali sušenky.

Anežka Dvořáková, 3. třída

Kuk do historie

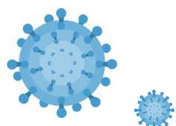

"Město vidím veliké, jehož sláva hvězd se bude dotýkat."

Tam v lese je místo, třicet honů odtud vzdálí, Vltava řeka je obíhá.
To na půlnoc ohrazuje potok Brusnice
hlubokým ouvalem, na polední pak
straně skalnatá hora vedle lesa Strahova.

Tam když přijdete, najdete člověka prostřed lesa, an tesá práh domu.
I nazvete hrad, jež vystavíte, Prahou. A jakož knížata, vojvodové proti prahu
klanějí hlavu, tak budou se klanět i proti městu mému.
Budeť mu čest a chvála a bude sloveno světu."

Alois Jirásek
Staré pověsti české

Malovali jsme vitráže na okno. Také jsme si často hráli v družině. Třeba jsme stříleli šípy do terče. Vůbec to není jednoduché. Hráli jsme si s pohádkovými penězi, kostkami....Také jsme si připravili šipkovanou a cvičili na hřišti.

Kristýna Medunová, 3. třída

Ve družině nám paní učitelka četla Staré pověsti české od Aloise Jirásky. S kamarádkami jsem si pak hrála na kněžny. Oblékaly jsme se do bílých šatů a plášťů. Já jsem byla Teta, Šárka Kazi a Kristýnka Libuše. Upletly jsme si věnečky z kopretin. Svítilo pěkně sluníčko, a tak se fotky na školní zahradě povedly.

Anežka Dvořáková, 3. třída

Co se dělo odpoledne ve druhé skupině

Za nepříznivého počasí si hrajeme v klubu s legem. Když je pěkně, hrajeme třeba piškvorky na školní zahradě. Někdy vyrábíme. Právě vidíte motýly, které jsme doplnili rozkvetlými kytkami, na které motýli často usedají.

Zahradní slavnost v klubu

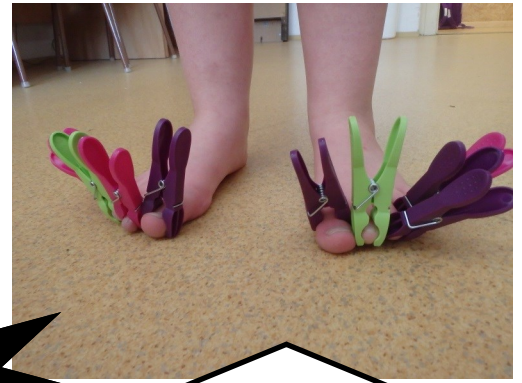

Vyvrcholením společné práce druhé skupiny měla být zahradní slavnost na školní zahradě. Počasí tomu chtělo jinak, a tak jsme měli zahradní slavnost v klubu. Jak vidíte, nikomu to nevadilo. Šikovné maminky nám připravily výborné občerstvení. Každý z účastníků připravil pro ostatní příjemný program. Třeba taneční vystoupení, veselé hry, úkoly do klobouku... . Čas strašně rychle běžel a rodiče netrpělivě čekali na své ratolesti, aby je vyvedli domů. Na závěr jsme museli využít nasbírané růžové lístky – viz foto. Tak zase třeba někdy příště.

Když jsme zachraňovali přírodu a ještě jeden prst:

Když jsme šli se družinou ze hřiště, uviděli jsme ležet na trávě plechovku. Jedna holčička ji vzala, protože se jí v trávě nelíbila, začala plechovku zkoumat a strčila do ní prst. Pak se zeptala kámošky, jestli by jí pomohla. Prst totiž nešel vyndat. Ani kamarádce to nešlo. Paní učitelka to taky zkoušela a taky to nešlo. Holčička začala brečet, Paní učitelka vzala plechovku s prstem a otočila ji nahoru i s celou rukou, aby prst neotekl. Pak jsme šli do školy a hned jsme ruku s plechovkou začali chladit studenou vodou. Zase nic. Tak paní učitelka vzala nůž a plechovku dole rozřízla a pořád nešla vyndat. Takže udělala nožem (opatrně) větší otvor a už to šlo. A tak byla zachráněna a ani autobus jí neujel.

DRBY

V době nucených prázdnin některým žákům vyrostly nehty opravdu do obřích rozměrů.

Ve škole bylo místa dosti i pro nové žáky.

U vchodu jste dostali velkou nálož dezinfekce! My přeci „koronáč“ přepereme!!

Ještě nikdy před školou nestála fronta žáků, tak jako v posledních dnech. Když je školní docházka nepovinná, tak se děti do školy cpou!!!

Paní uklízečky dostaly dárek - nový vysavač.

Máme velké zásoby roušek.

Na školní zahradě mají broučci nové bydleníčko.

Anežčina z vajíčka vychovaná kuřátka přišla do školy.

Na konci roku konečně zbyla i chvilka na sport.

Prvňáci už mají novou tabuli.

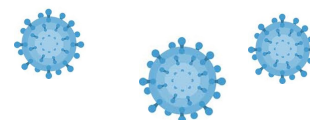
Máme nové chytré schody.

V těchto krabicích je spousta nových skříní.

J
e
d
n
o
u

v
ě
t
o
u

Adrenalinové ráno u Macků

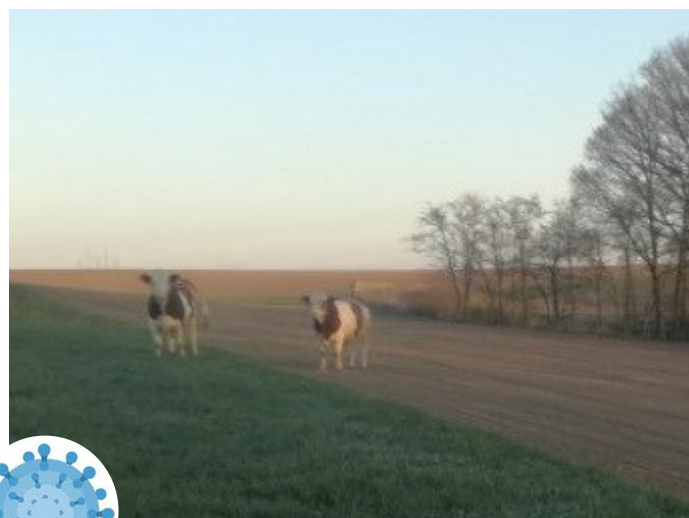
Krátce před šestou ranní nás probudil telefonát pana starosty, že chtěl vyrazit na procházku se psem, ale že se na poli procházejí dvě telata, tak jestli prý to nejsou naše. Milda vyskočil a vydal se ke chlívům a zjistil, že opravdu - první kotec má vysazenou bránu, odhozená vrata a všech pět býků je někde v terénu. Mezitím jsem probudila Marka a vypravili jsme se je hledat. Miloš býčky (4-tunová telátka) viděl na poli, tak za nimi běžel, ale asi se ho lekli a stádečko se rozdělilo. Tak si je na památku vyfotil do telefonu, kdybychom je nesehnali.... Marek se snažil předběhnout je obloukem na horizont, aby se nedostali k hlavní silnici Litomyšl - Vysoké Mýto, Miloš se vrátil, aby na farmě připravil zátarasy - pokud bychom je Lípovcem dostali domů, aby nemohli pokračovat do vesnice. Pak jsme naskočili do auta a vypravili se směrem k Bohuňovicím. Naštěstí se ti naši mucci pásli na rozkvétající řepce před vodojemem. Stádo se drželo pohromadě, Miloš za nimi vyrazil, tentokrát se nerozutekli, ale postávali v klidu. S hospodářem se přivítali, nechali se drbat na hlavách, ale nikam se jim dál nechtělo. Jela jsem domů pro kbelík šrotu a dopravila jsem ho až ke stádu. To ve mně byla docela malá dušička, protože na mě zvyklí nejsou, pořád se točili, popocházeli mým směrem atd. Šrotu se ani nedotkli - asi byli z té snídaně v přírodě nasycení dost. Nakonec nás napadlo, že půjdu směrem k Lípovci a zkusíme, jestli by nešli za mnou, novým elementem. Zafungovalo to, stádo se dalo do pohybu a jako školní dítko v mírném rozestupu mě následovali. V relativním

klidu jsme došli až na farmu - jednu chvíli jsem se bála - to když se cesta svažovala, a já si říkala, že když se ty tuny hovězího rozběhnou, tak nestihnou uskočit, ale dopadlo to dobře. Na farmě jsem překonala zátarasy, vběhla jsem do chléva nasypat šrot do krmišť a mucci pěkně v klidu vlezli do svého kotce. Chlapi nasadili a zajistili branku, snad během dneška opraví vrata a vše se vrátí do klasických kolejí.

Takže kdybych někdy zaslechla od žáčků nezbedů, že učitelka je pěkná kráva, vůbec mě to neurazí, protože kdybych se těm našim býkům nelíbila, asi by nebyli tak poslušní a nešli se mnou domů.

Vlasta Macková/paní učitelka/

Děkuji paní učitelce, že přispěla v době koronavirové svým veselým, napínavým příspěvkem do našeho časopisu. Moc děkujeme

KORONAVIROVÉ VOLNO

Koronavirové volno trávím různě. Moje nejoblíbenější činnost je ježdění na čtyřkolce a chození na procházky se psem. Další moje velmi oblíbená činnost je vaření a pečení se sestrou. Takže jsem se naučil něco málo dělat v kuchyni. Začal jsem hodně pracovat v dílně a pomáhám tatkovu na zahradě. Občas mě mamka přinutí vysát dům. Na oplátku mi mamka a ségra pomáhají se školou. Někdy skáču na zahradě přes švihadlo a každý večer musím cvičit na záda. Když je hezké počasí, tak si celá rodina vyjedeme na kole. Nesmím zapomenout na plnění školních úkolů. Ve volném čase, když nemám co na práci, tak jsem na telefonu a hraju svoje oblíbené hry nebo jsem na PS4. Karanténa mi vzala docela hodně věcí. Nemůžu se vidět s kamarády a s příbuznými, hlavně s babičkou a s dědou. Taky nemůžu lítat po venku, jak chci. Karanténa mi dala to, že si více rozumím se sestrou a trávíme spolu více času (občas je to na zabítí). Nikdy jsem si nemyslel, že tohle řeknu, ale už se těším do školy.

Matěj Jána, 5. třída

Drobné postřehy z domácí výuky

Hezký večer, paní učitelko,

píšeme mail, jak se nám daří s učením...

No, nejvíce se věnujeme rozhodně venku tělocviku a prvouce v praxi=))). Šíma se pustil do té naší zapomenuté písanky, cca 4 stránky denně, tak to snad co nejdříve doženeme. Matiku též vyplňujeme každý den něco, ale spíš počítáme násobilku (ne, že bych měla takové ambice, ale Šímu to zajímá, tak proč ne=)).

Občas přečteme slabikář, občas čte Šíma pohádku před spaním místo nás... Zítra budeme psát dopis babičce do Ostravy... Ale nijak zvlášť to nepřeháníme, užíváme si společný čas, hraje šachy, listujeme encyklopedií, čteme si o hvězdách, okopáváme záhonky a pečeme chleba=))).

Děkujeme za Váš milý přístup v nestandardní situaci a přeje krásné dny, Vrbicovic

Dobry den pani učitelko, byl jsem na Budislavi a maloval jsem obrázek na dřevo, protože byl Den matek a měli jsme to jako úkol. Šli jsme okolo rybníku a lovili jsme pulce. Víte, paní učitelko, že z pulce vyrostne žába? Byla to zatím šišatá tečka s malým ocáskem a my jsme ji zkoumali. Pěkně mě z toho bolely nohy. Pulce jsem zase musel vrátit do rybníka. Taky jsem řezal pilou dříví a pořízem jsem čistil stromy od kůry.

Byl jsem i zátěží, aby se stromy nehýbaly. S Pítrsem jsme si říkali vtipy, a když jsme byli na žebříku, tak Pítrš nás rozkýval, až jsme se s Hančou pěkně řehtali. Stále mi nejdou vyjmenovaná slova po M,P,S,V. Trénoval jsem slovíčka z angličtiny. Hezký den a na shledanou. Tom Bui

Dobry den pani učitelko! Jak se máte? Já se mám dobře. Nejvíce mě baví psaní do deníčku. Trošku se mně stýská po škole a po kamarádech. Těším se, až zase budu chodit do školy. Chodíme na procházky, jsem venku a už mám udělaný herbář. Nevadí vám, že ty kytičky jsou suché? A taky si hraju s Luckou a s miminkem. Učím se dobře a jenom mi nejdou převody jednotek. Tak mi mamka udělá tabulku. A koukám se na UčíTelku. Hlídá nás taťka a hraje si s ním. A když přijede mamka, tak jdeme ven.
Šárka Nádvorníková

Dobry den, pani učitelko! Jak se máte? Já dobře. Nevím, co doma dělat. Raději bych šla do školy, ale nejde to. Je mi smutno po kamarádech a po vás.

A co děláte vy?

Mějte se.
Natálka Kovářová.

Dobrý den, paní učitelko, moc vás zdravíme a přeje-
me krásné dny plné sluníčka. Děkujeme za prima
přehledné zadání úkolů, které se snažíme plnit. A
snad nám to dobře jde a stíháme to. Pozdravujeme
Maty a Marky L.

Stýská se nám po kamarádech i po vás, paní učitel-
ko.

Mějte se hezky a snad brzy na viděnou. Lněničkoví

Dobrý den paní učitelko,

v pondělí jsme si hráli na zahradě a taky jsme sázeli
semínka. K obědu jsme měli bulgur se zeleninou a
pečeným vepřovým. Mám se dobře a doufám, že
mi odepišete. Anežka

Dobrý den paní učitelko,

rozečtenou knížku mám Ukradené štěně. Je to dobrá
knížka. Na čtení bych doporučila Babičku drsňačku.
Tu knihu má moje babička a také ji máme ve škole.
Připomněla mi ji ta kapustová polévka. Je to hodně
dobrá kniha. Máme ji doma i audio a posloucháme ji
v autě, když jedeme na dlouhou cestu. Bavila by i
kluky.

Včera jsme měli k obědu prejt s bramborem. Zelí

jsem si nedala. Moc prdím 😊 😊 . Večer jsme opé-
kali párky na ohni. Měli jsme hodně větví, protože
jsme ořezávali šerík. Když je hezky a mám hotové
úkoly, jsem hodně venku a večer jsem celá špinavá.
Hrášek brzy vysadím, už mám skoro připravený zá-
honek ve starých dřevěných neckách. Bude vysoký,
aby slimáci měli těžší se k hrášku dostat.
Dnes budeme mít k obědu činu.

Moc Vás pozdravuji, mějte se moc hezky. Anežka

Dobrý den paní učitelko,

budeme barvit vajíčka cibulovými slupkami a vos-
kem. Budeme také zdobit perníčky barevnými pole-
vami. A pleteme pomlázky, abychom je mohli dát
lidem ke kostelu. Přeji Vám také krásné Velikonoce.

Anežka

Dobrý den, paní Rejmanová,

rádi dáme vědět, co děláme v domácím vyučování:
matematiku: dodělali jsme st. 49, hodiny opakujeme
každý den. Měření se Honzíkovi líbí víc. Má modráky
s tužkou a s metrem a nějaké klíče... . Měří všechno i
délku malé sestry Anny.

slabikář: dočetli jsme dneska st. 59 a každý den čteme a
něco opakujeme. To mu docela jde.

Už máme takovou trochu rutinu, děláme část úkolů ráno
spolu a druhou část, co zvládne sám, odpoledne po obě-
dě. Jsme docela rádi, že kluci se nechtějí moc dívat na
počítač.

Kluci si spolu hrají, pomáhají vařit a jsou hodně venku u
zvířat atd..

Moc zdravíme z Morašic, Langrovi

Jak jsme pouštěli Koranu

V den, co se normálně měla pouštět Morana, což bylo 29. března, jsme se rozhodli, že když bratr jde příští rok do školy, tak už nebude mít tu možnost pouštět kvůli těmto prázdninám Moranu se svou školkou, a tak jsme mu to takto vynahradili. Vyrobili jsme ji a čekali na správnou chvíli vypuštění a mezitím nás napadlo, že bychom ji mohli nazvat Korana, když se chceme zbavit toho šeredného viru koronaviru, a tak byla z Morany Korana, poté jsme ji šli vypustit do místního potůčku Fialy.

Plula hezky. 😊

Ema Dvořáková, 6. třída

Pálení čarodějnic

Jako každý rok se tento den, tedy 30. dubna, pálí čarodějnice. Protože je teď ten nouzový stav, tak se nemohlo dělat žádné velké shromáždění. Ale my jsme si ho chtěli užít tak i tak. Vyndali jsme gril a pozvali jsme tetu se stredjou se sestřenicemi. Ještě než přijeli, tak jsme vyrobili čarodějnice. A když přijeli, tak jsme jí slavnostně spálili. Poté jsme si šli opéct buřty a ohrilovat klobásky. Byly moc dobré a čarodějnice jsme si moc užili.

Ema Dvořáková, 6. třída

Radostný příběh

Letos jsme poprvé zkoušeli, jestli se nám vylíhnou kuřátka. Nejprve jsme dali sedět kvočnu. Měla sedět dvacet jedna dní, ale nepovedlo se, protože moc často vstávala z kukaně. A tak jsme dali vajíčka do líhne, kterou nám půjčili Langrovi, to je něco jako náhrada za kvočnu a čekali jsme opět dvacet jedna dní. Pak dvacátý první den, tudíž v sobotu dvacátého pátého čtvrtý dva tisíce dvacet večer, jsem si šla umýt ruce a z líhne jsem slyšela pípání. Ano, čtete dobře, tu líheň jsme totiž měli doma, aby byla vajíčka dostatečně v teple, a tak jsem se šla podívat blíž a co nevidím, v několika vajíčkách jsem viděla díрку, a tak jsem zavolala ostatní. Byli jsme hrozně rádi. Pak naši o půlnoci slyšeli podivný šramot, a tak se šli podívat a ano, byla na světě první dvě kuřátka. Poté nás šli vzbudit, aby jsme to také viděli, a pak jsme šli zase spát a ráno už jich tam bylo asi jedenáct a také jsme viděli, jak se líhne a teď jich tam je asi patnáct nebo šestnáct a ještě se nějaká vylíhnou. Jsou hrozně roztomilá.

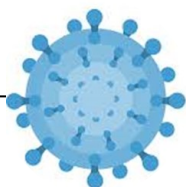

Ema Dvořáková, 6. třída

Apríl

1. dubna byl apríl a já už den předtím plánovala, že mamce přichystám parádního apríla. Ráno šla mamka do práce. Když jsem se probudila, úplně jsem zapoměla, že je apríl. Tak jsem asi hodinu jen tak „šolichala“ a pak jsem si vzpomněla, že chci dům „obrátit vzhůru nohama“, a tak se šlo na to! Nejprve jsem vzala boty a ode dveří jsem je naskládala do kuchyně. Do každé boty jsem dala nějakou sladkost – jablko, perník, sušenky... pak jsem vzala deštník a dala jsem ho (roztáhnutý) do chodby a na něj velkou rukavici. V kuchyni na stole byly jogurty, uprostřed chleba, máslo a různé věci, na linku jsem dala šaty (mé sestry), pak spoustu utěrek a na sporák jsem jako hrnce dala velké nádoby s nějakými obilovinami. Na gauči bylo velmi hodně polštářů a dek. Celá kuchyně byla prostě aprílová, a aby to bylo ono, tak jsem se převlékla za praštěně-aprílově převlečenou hospodyňku. K tomu jsem pustila tu nejprdlejší melodii, která jen může být. Moje sestra byla v pokoji a nevěděla, co dělám, ale jak to zjistila, tak se rychle převlékla a čekaly jsme na mamku. Mamka přišla a říkala, že je tu prý „bordel“ a to byla také pravda. Ale nakonec řekla, že je to prima apríl, když si to uklidíme! No a já jsem po nějaké té době, co si to mamka prohlédla a něco ochutnala, šla uklízet. Jo, apríl byl dobrý. Doufám, že jste si ho taky užili.

Alena Kuřová, 4. třída

Nucené volno v době koronaviru

Myslel jsem si, že budeme doma a nebudeme mít tolik úkolů. Hodně času strávím u úkolů, se kterými mi pomáhají rodiče. Pravidelně čtu knížku. Někdy mamce pomáhám v kuchyni připravit oběd nebo večeři. Taťkovi pomáhám na zahradě. Jezdíme do lesa na dřevo a to mě baví. Chodíme si taky zahrát fotbal na hřišti. Občas se jdu projet na kole a taky chodíme pěšky na Růžový palouček. Večer mám povoleno na počítači si zahrát

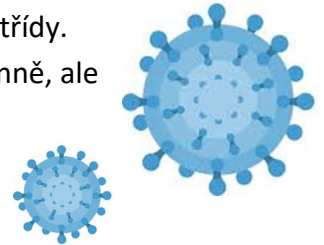
Farming simulátor 2017. Vadí mně, že nemůžu chodit ven se všemi kamarády a ta rouška je taky protivná, ale nosím ji. Hodně času teď můžu být s rodiči a bratrem, ale do školy bych chodil raději.

Jirka Němec,
5.třída

Velikonoce v 5.třídě

Pár velikonočních pozdravů z 5.třídy. Velikonoce proběhly velmi rodinně, ale i přesto si je mnozí velmi užili.

Bez školy

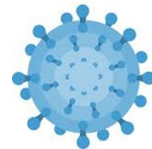
Jsmo doma už od 11. března. Nikdy bych nevěřil, že se budu zase těšit do školy, ale už mi chybí kamarádi. Pomáhám s bráchou taťkovi s výstavbou pergoly. Chodíme na procházku k jezírku, kontrolovat sovičku (je to asi sýček), která sedá v dutém stromě. Hrajeme na zahradě krocket. Děda mě naučil pískat na pampelišku. Úkoly dělám dopoledne sám a odpoledne mi pomáhá mamka, když přijde z práce. Už bylo takové teplo, že jsme se i s bráchou koupali. Mamka ta do vody nevezla, zdála se jí studená. Škoda, že se nemohly pálit čarodějnice. Ale buřta jsme si na zahradě opekli.

Lukáš Mach, 5.třída

Pátá třída si na oslavu konce školního roku upekla vlastnoručně výborné, křupavé, voňavé, chutné, makové houstičky. Ach!! Ta vůně!!

Lesní výlet

Když je karanténa, tak proč nevyrazit na výlet do lesa. My naštěstí máme les a táta tam pracuje na dřevě a na úpravě lesa... Jednou jsme se tam v neděli vydali. Před tátovým lesem je ještě pískovcový lom a malý rybníček. My si v těch obrovských pískových stržích rádi hrajeme a pod nějakou tou vrstvou písku je skalní strž a my si z toho uděláme skluzavku a pak od toho písku máme mokřý zadek, sestra ještě vymyslela to, že to budeme zkoušet s pokrčenýma nohama, ale to nebyl dobrý nápad, protože to bylo více nebezpečné. V tátovém lese jsou mělké potůčky, a když přes ty potůčky spadne strom, tak my ho přelézáme, musíme se však opírat klackem, abychom nespadli! Vozíme si tam s sebou i gumáky, abychom si v těch potůčkách mohli hrát a přebrodit je. Někde tam jsou i větší hlubiny, ale je jich tam málo. My tam hlavně jezdíme kvůli tomu, abychom s maminkou mohli sbírat, tedy trhat podběl. Podběl je léčivá bylinka, která vypadá jako malá pampeliška, a děláme z toho i čaj, a je hezky žlutá. Podběl roste v pískovcových lomoch a kolem lesa, my ho jezdíme sbírat už hodně dlouho a mamka ho pak doma suší. Uprostřed toho pískovcového lomu je takový zakalený malý neprůhledný rybníček, ve kterém rostou nějaké vodní rostliny. Tam radši v gumákách nechodím, protože nevím, jak je hluboký. Dříve, když jsem u toho rybníku byla, tak jsem se rozhodla, že tam půjdu bez bot a kalhot. Bylo to takové nechutné a slizké bahno s pískem. Bála jsem se, že to bude hodně hluboké, ale vystačila jsem tam naštěstí až po kalhotky. No, a teď se vrátíme do lesa a k tomu potůčku, kde byl spadlý velký strom i s větvemi. Byla pod tím stromem voda, takže tam vznikl vodní bungr. Bylo to tam vážně velké a záludné. Všude tekla voda a já byla tak hezky schovaná v tom bungru. Bylo to vážně útulné!!! No a proč se trochu nezačít otužovat? Voda byla sice hodně studená, ale můj táta tam s nohama vlezl a já jsem se ho ptala, jestli to není studené? Táta řekl svoje oblíbené slovo: "Strašně!" Mně se moc do vody nechtělo, a tak jsem do té vody šla s gumákama. Voda byla ovšem hluboká a já to netušila. Tak mi tam shodou okolností nateklo trochu vody. Rozhodla jsem se, že

se teda trochu otužím. Sundala jsem si ty gumáky a nejdřív jsem tam byla s jednou nohou. Pak s tou druhou. Ta voda byla vážně strašně studená, nebylo to k vydržení, ale i tak jsem tam byla asi 10 minut. Pak jsem si přeprala svoje ponožky a chystala jsem se z té ledové vody ven. A jak jsem spěchala, tak jsem si z toho postříkala kalhoty a byla jsem skoro celá mokrá. Když jsem vylezla z vody, doskákala jsem těch pár metrů do auta, kde jsem se

Všimněte si nohou. Jedna je v gumáku a druhá v ponožce, to kdyby jí byla zima.

svlékla a přestrojila. Sestra byla samozřejmě mokrá dřív a chtěla už dávno jet domů. Pak jsem se zmáchala i já, táta už donaložil dřevo a mohli jsme jet domů. Ale to ještě nebyl konec zajímavého dne! Když jsme nastartovali, tak jak to dřevo bylo těžké, tak jsme z toho bahna skoro nemohli vyjet. Táta to auto úplně mordoval, ale nešlo to, musel tedy zacouvat a více se rozjet. Na podruhé se to naštěstí povedlo! Vyjeli jsme a mně najednou hrklo srdce, protože mně došlo, že nás čeká jeden velký dlouhý kopec s kameny a že my bychom to nevyjeli ani za sto let!!! Pak mně došlo, že je tam ještě jedna cesta, a tak se mi ulevilo, ale ještě je jedna věc, jestli to tou cestou zvládneme projet. Zvládli jsme. Táta ale chce mít na zahradě podběl, tak v půli cestě zastavil, a jeden trs podbělu si vyříznul. No a už se to nikde nesešlo, jen jsme ještě párkrát zastavili pro podběl a dojeli jsme bezproblémově domů, kde jsme začali vařit oběd. Polévku jsme už měli hotovou, byla z medvědího česneku, mňam, ta byla dobrá. A k druhému jídlu jsme měli zeleninové rizoto. Zdravé jídlo je v tento čas důležité, vlastně tohle jídlo pro nás není nijak neobvyklé, protože ho máme poměrně často.

Alena Kuřová, 4. třída

2. 4. 2020

KRTEK

Každý má rád krtečka, dokud není na jeho zahrádce.

Představte si, že krteček není ta roztomilá postavička z pohádky, je to to pěkná potvora. Přejde na návštěvu zrovna, když se vám to nejmíň hodí. Třeba tady máte příklad, co se stalo nám. Naše mamka zasela trávníček a láskyplně o něj pečovala. Zalévala ho, hnojila, a když už pěkně rostl, zkuste si tipnout, co se stalo. Ano, kdo si tipnul, že se objevil první krtinec, tak to bylo správně. No a pak už to jelo. Každé ráno se mamka koukla a byl tam zase nějaký krtinec. Poté jednou ráno už se mamka radši nekoukala a jen se zeptala: „Jsou tam dnes nějaké nové krtince?“ A teď si můžete zase tipnout, co jsem jí asi odpověděla. Nebudu vás napínat, bylo to: „Mami, čtyři.“ Ale nebojte se,

nový trávník to přestěhoval na jinou část našeho trávníku...

Pět důvodů, proč je krtek zmetek:

- 1) Nesmíte ho nijak ohrozit, jinak za to dostanete pokutu.
- 2) Svůj příchod neohlásí zrovna zdvořile.
- 3) Neptá se, jestli ho chcete na zahrádce.
- 4) Prakticky neexistuje žádný zaručený způsob, jak se ho zbavit.
- 5) Byl na Měsíci, i když si to vůbec nezasloužil.

Emma Dvořáková, 6. třída

CO DĚLÁM, KDYŽ JSEM DOMA

Pomáhám tatínkovi v dílně. Tatka dělá štípačku na dřevo a já s ním. Dávám s taťkou podlahy v podkroví, kde budou naše pokojíčky. Jezdím na kole s mamkou, Kubou a Zuzankou. Na zahradě hrajeme fotbal nebo florbal. Chodím na ryby. Chytil jsem okouna, měl 25cm, a dva pstruhy. Na rybách jsem byl se Zuzankou a taťkou. Potkali jsme tam strejdu s novým štěnětem. Občas zavolám Vojtovi. Hraji na počítači farming. Než jdu spát, čtu si rybářské časopisy. Hraji si s malou Zuzankou. Na čarodějnice jsme grilovali ve dvoře a pálili čarodějnici. Sázeli jsme brambory. Večer se všichni koukáme na pohádky.

Matěj Rejman, 4. třída

Koronavirové prázdniny

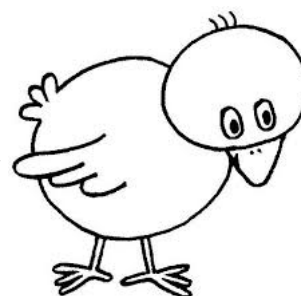
Líbí se mi, že můžu víc chodit ven. Dopoledne píšu úkoly a pomáhám mamce. Utírám nádoby, třídím ponožky a pomáhám na zahrádce. Po obědě chodíme ven, nejčastěji do lesa. Tam sázíme stromky, kopeme lom, ve kterém jsme našli porcelánit a neznámou horninu. Máme tam vykopané ohniště vyskládané kameny. Jezdíme taky na ryby. Chytili jsme amura, kapra, plotice, perlína, cejna... Mám svůj prut a rybářské papíry. Chodíme na hřiště, kde hrajeme tenis, fotbal a basket. Tato doba mi vzala stýkání s kamarády.

Jan Tichý, 4. třída

Jak mě vystrašila kuřata

Jednou, když jsem šla ze školy, tak jsem šla zkontrolovat kuřátka do ohrady. Tak jsem viděla, že jsou tam jen kohouti. Tak jsem šla do kurníku a přemýšlela jsem, proč tam venku nejsou kuřata. A najednou vidím, že kuřata nejsou ani v kurníku. Tak jsem se šla podívat okýnkem do ohrádky a vidím 5 kočinek a 1 faverolku. Byli všichni a v pořádku. To jsem si oddechla.

Jana Kuřová, 1. třída

Právě se díváte na dvořany a hlavně na krále Karla IV. Tyto role 30. června převzal učitelský sbor v čele s Karlem Kovářem, aby se s ním jako s ředitelem rozloučili. Jako poděkování mu připravili cestu, kam jinam než na Karlštejn. Přejeme panu řediteli hodně zdravíčka, stálý úsměv na tváři a hodně sil na cestování. Děkujeme.

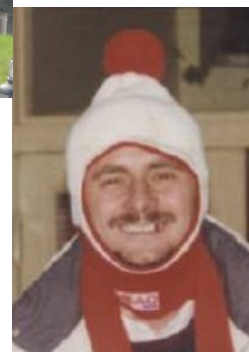

KU

ME!

JE

DĚ

PREVENCE PROTI KORONAVIRU

MYJTE SI RUCE

Často, vodou a spoustou mýdla po dobu nejméně 20 vteřin.

PŘI KAŠLI A KÝCHNUTÍ

Zakryjte si ústa kapesníkem nebo vnitřní stranou lokte.

OČI, NOS, RUCE

Rukama se dotýkáte mnoha povrchů, kde může být virus. Nesahejte si na oči, nos ani ústa, jinak se vám virus může dostat do těla.

POKUD JSTE NEMOCNÍ

Jestliže máte onemocnění podobné chřipce, dejte o tom vědět všem okolo sebe a zůstaňte doma. V případě, že jsou příznaky vážné, kontaktujte svého lékaře.

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

Speciál virus XXVII. ročníku /celkově 168. číslo/ vyšel 3. července 2020 nákladem 40 kusů.

Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová. Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.

Cena: 15,- Kč.

Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku - Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51.

e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/> telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.